

Czterdzieści dni Wielkiego Postu pomagają nam zrozumieć, jak wielka jest miłość Boga ku swojemu stworzeniu. Krzyż staje się widocznym znakiem tejże miłości. Podczas tego okresu da się zauważyć wielki dar pobożności naszych ludzi, który pozwala zachować nadzieję, że dzięki Bogu i Jego Opatrzności wszystko, nawet to, co wydaje się nie do pomyślenia, zwróci się ku dobru. Ten dar pozwala wielu z nas podczas okresu wielkopostnego trwać przy krzyżu w dziękczynieniu wobec Boga. Człowiek powinien też dojrzewać w oddaniu się Bogu, zawierzając Mu coraz głębsze przestrzenie swego serca. Postawa dziękczynna przy krzyżu również uczy zaufania. Warto zaufać Bogu przekraczając wszelkie trudności i „ciemności” dzisiejszego czasu.

Bliskość miłości Boga niesie za sobą odsłonięcie ludzkiego grzechu, wewnętrznej skazy i brudu, co stawia człowieka przed obliczem Boga w postawie pokory. Grzech wywołuje cierpienie, a miłość Boga jest lekarstwem, które leczy serca. Patrząc na krzyż, powinniśmy sobie ciągle przypominać, że jest to drzewo życia, a nie śmierci, łaski a nie grzechu. To dzięki krzyżowi dokonują się wielkie dzieła miłości Chrystusa do człowieka. † W czasie postu powinniśmy prosić o większą synowską miłość do Boga, która nigdy nie pozwoli zranić serca dobrego Ojca. Nawet człowiek niewierzący potrafi docenić prawdziwą miłość. Jak wiele ludzi przychodziło i przychodzi do krzyża! Ludzi zagubionych, dotkniętych cierpieniem i grzechem... Krzyż pozwala człowiekowi odnaleźć zagubioną miłość i godność, ubogacając nasze życie duchowe, o rozwój którego zawsze powinniśmy się starać. Będąc razem z Chrystusem przy krzyżu, będziemy świadkami wielkiej miłości Boga do człowieka, jak również człowieka do Boga oraz innego człowieka.

Niech post będzie dla każdego z nas czasem doświadczenia miłości Boga. Na drodze przeżywania Wielkiego Postu spróbujmy odczuć wielką miłość Boga w naszym codziennym życiu, a zostaniemy do końca swojej ziemskiej wędrówki apostołami Miłości, która nas zbawia.